

20 בני

אלילי הפופ

הפכו

לאילי תעשייה

המרוויחים מליונים

לועסות המסטיה המטריצות בנות הספס"ש עשרה זשקויות-ההיסטוריה שלהן משחררות אותן מתיסכולים דתיים ומינייס. הן אוספות תמונות, חתימות, תלתיים וכל מזכרת שניתן לתלוש מאלין הנערץ. מסכנות לא פעם את חייו בהתנפלויות החיבה שלהן. בתמורה, הן הופכות אותו למיליונר.

דירתו, כך שלא יהמיץ שום דבר גם כשהוא הולך לעשות את צרכיו. סליי המיליונר קנה מג'ון פיליפס את אחת הווילות המפוארות בהוליווד (פי-ליפס עצמו, מנהיג האבות והאמהות, נאלץ למכור את הבית, שקנה בשיא הצלחתו, פשוט מפני שהפסיק למכור תקליטים) — רק כדי שייתפס זמן קצר לאחר מכן על-ידי המישטרה בעוון שימוש וסחר בסמים מסורכנים.

חסרי כישרון

וחסרי השכלה

אף-עריפייבן, מיליוני צעירים ו- צעירות בעולם חולמים להיות כמו סליי, כמו ג'אניס, כמו ג'ים. זה נראה להם ממשי יותר מכל קאריירה אחרת. מנחל חברת תקליטים מכובדת באמריקה, שי-עשתה הרבה מאוד כסף מפופ, הגדיר פעם את המוצר שהוא מוכר כ-מוסיקה של חסרי-כישרון, המיועדת לחסרי-השכלה. אין כל פער בין המבצע לקהל. וההחלה בות נובעת מעצם המחשבה שכל נער ונערה יכולים לומר לעצמם: אם הבר-נש הזה על הבימה יכול לעשות זאת, אז גם אני יכול.

יש בזה כמובן משהו. אליס קופר הס-תובב עם חברתו במשך שנתיים וחצי, ואיש לא רצה לראותו. הוא עורר בחילה, ושוב עורר בחילה, עד שהבחילה הפכה לאופנה. עכשיו הוא מיליונר. הרעיון היה מהתחלה להגיע למיליון הראשון. הוא מסביר בגיליון-לב, "אחרת מדוע צריך ה-ייתי לסבול כל כך הרבה זמן? הביטו בי, אני בן 24, וניראה בן 30".

והוא מסכם: "אני הזמר האמריקאי מ-כולם, משום שיש לי אידיאלים אמרי-קאיים. אני רוצה כסף".

מגבים למשקפיים אלטון ג'ון, שההערכה לדמותו שיגעה אותו עצמו, מרכיב מגבים למשקפיו הכהים, מציב מקלט-ידיו וטלוויזיה אפילו בחדר-הנוחיות בביתו, לבל יחמיץ אף שידור משידוריו הרבים המשודרים במקביל בכל תחנות-השידור, על המסך הקטן ועל גלי-האיתר.

עצם העובדה ש-השגנו כל מה שרצינו.

המורד

העשיר

ש לעניין גם צד שני כמובן: מה קורה כאשר כל הצעירים הללו, שי-אולי אינם זמרים גדולים — אבל ודאי שאינם אנשי-עסקים גדולים — מתפלשים לפתע בכל-כך הרבה מיליונים? אם יש להם מזל, האמרגן שלהם הוא חזק מספיק, או ההורים שלהם תקיפים מספיק, כדי לארגן להם את האוצרות כך שלא ייעלמו למחרת היום.

גיל יאנג למשל הוא אמנם איש-המחאה, אבל כספו מחולק היטב במניות המבטיחות לו הכנסה כבדה לכל חייו. בין נכ-סיו השונים — חווה ענקית בקליפורניה, כמה טוב לשיר נגד המיסד בתנאים כאלה.

ריצ'ארד וקארן קרפנטר עדיין חיים עם הוריהם, המנהלים להם את העסקים. אחרים מחזיקים מעמד פחות טוב. אולי העלייה הפתאומית לפיסגה — יחד עם חוסר הביטחון העצמי וחוסר הוודאות עד מתי ההצלחה — הסיחרור מכל הכסף הזה — בילבלו את חושיהם של המיליו-נרים.

גינס ג'ופלין, גימי הנדריקס, ג'ים מו-ריסון — כולם מתו עקב שימוש מופרז בסמים. אלטון ג'ון מרכיב מגבים למש-קפיו, מסור מקלטי טלוויזיה בכל סינות

— מחזיק בידו תינוק המאופר באיפור המזויע הזמר בן ה-24 והנראה מעבר ל-30 את המוני צחי: "אני רוצה הרבה כסף", הוא אומר.

סכיבו, ולכל היועצים העוזרים. אבל בסופו של דבר — הוא עדיין נשאר עם מיליון בכיס. וזה בחור שלדברי אמרגנו היה מתהלך לפני שנתיים יחף — לא בגלל האופנה, אלא בגלל חור בתקציב. ואיפה ההוסעות? בשלושה ימים, הר-וויח אלביס פרסלי במדיסון-סקוור גרדן 400 אלף דולר. לא רע בשביל כוכב מזדקן.

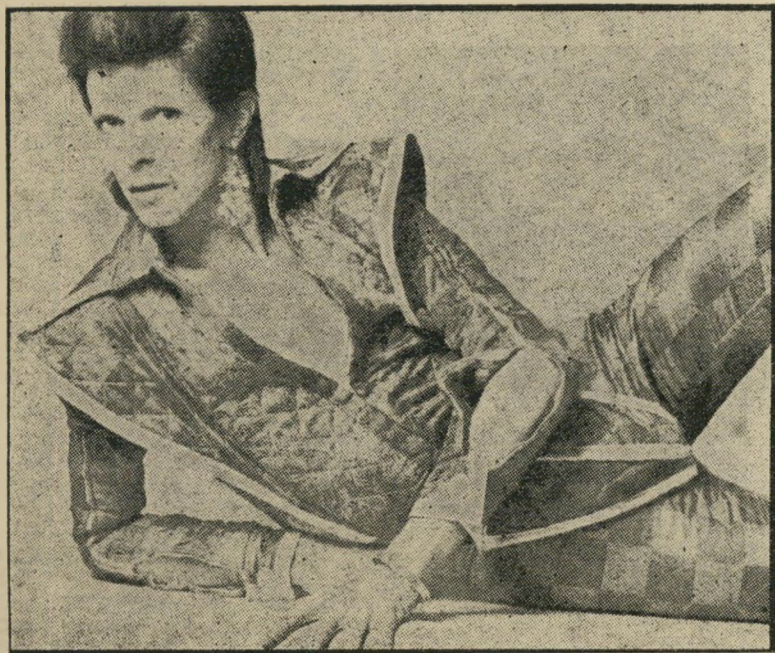
מנפץ

הגיטרות

א פור לשכוח את תעשיות-הלוואי: דויד קאסדי עשה הון ממכירת גו-סיות עם תמונתו, גומי-לעיסה הנושא את שמו, "תיקי האבחה" המכילים את דיוקניה.

אליס קופר, כוכב הרוק המנפץ גיטרות על הבמה, מולק ראשי אפרוחים, מתפתל, עם נחש חי, וצובע את פניו בכל שלל צבעי-הקשת עד שקשה לקבוע אם הוא גבר או אשה — מוכר עכשיו תמרוקים לגברים.

ואילו האבנים המתנגלות מתכוננים ל-שווק בירה ויין הנושאים את שמם. לכל זה, יש רק פירוש אחד: כסף, כסף, כסף. לפני זמן לא רב נהגו עדיין לראות באליובט טיילור וריצ'ארד ברטון את הווג העשיר ביותר בעולם הבידור. היום ניראה שגיימס טיילור ורעייתו, הזמרת קארלי סיימון, עולים כהכנסותיהם על אנטוניוס וקליאוסטרה לשעבר בלפחות מיליון דולר. ריצ'ארד וקארן קרפנטר, האח והאחות שהחזירו נוסטלגיה למי-צ'י-עדים (שוב כאתמול), סופרים בקביעות מיליון דולרים מכל תקליט, ונהנים מ-

לא אשה האילי דיויד בואי נולד בריטי וזכר, אך עשה את המיליונים שלו כשהוא מופיע בבגדי אשה, בתסרוקת ובאיפור נשיים, ועונד עגילים. אפילו אם זה מגעיל — ישנם לקוחות המוכנים לשלם הרבה תמורת התחפושת.